

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเตรียมเด็กให้เป็นพลเมืองดีของชาติและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น ผู้ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการฝึกและพัฒนาเด็กทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคมอันสำคัญส่วนหนึ่งคือโรงเรียน

พัฒนาการทางสังคมเป็นองค์ประกอบของการปรับตัวที่สำคัญยิ่งของบุคคลประการหนึ่ง Fromm^๑ กล่าวว่าความนับเป็นอยู่สร้างสังคมเพื่อสนองความต้องการของตนเอง ความนับเป็นอยู่ที่มีความต้องการที่จะอยู่รวมเป็นส่วนหนึ่งของสังคม บุคคลใดไม่สามารถปรับตัวเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ บุคคลนั้นจะประสบความยุ่งยากและปราศจากความสุข จะเห็นได้ว่าบุคคลที่ปรับตัวเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ สังคมก็ยอมรับมากกว่าคนที่ปรับตัวไม่ได้ และการยอมรับจากสังคมมีอิทธิพลต่อการสร้างเสริมบุคลิกลักษณะของบุคคลอย่างยิ่ง Sorenson^๒ กล่าวว่าเด็กจะเป็นสุขถ้าเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนและจะไม่มีความสุขถ้าถูกทอดทิ้ง Harlock^๓ ได้สนับสนุนคำกล่าวนี้ไว้ด้วยว่าเด็กวัยรุ่นที่เพื่อนๆ ยอมรับจะเป็นสุข เพราะเขารู้สึกอบอุ่นเนื่องจากสถานะที่มีอยู่ในกลุ่มทำให้หันเหความสนใจจากตนเองและจากปัญหาต่างๆ ไปสู่มิตรและสิ่งอื่นๆ ที่แวดล้อมอยู่ได้ ส่วนเด็กที่ไม่เป็นที่ยอมรับจะไม่มีความสุขและไม่รู้สึกอบอุ่นซึ่งมักจะนำไปสู่นิสัยขี้อายและโกรธง่าย จึงยิ่งจะทำให้เพื่อนๆ ไม่ยอมรับมากขึ้นอีก การไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมนี้ทำให้เด็กถูกกีดกัน

^๑ Calvin S. Hall, and Gardner Lindzey, Theories of Personality (New York: John Wiley and Sons, Inc., 1967), pp. 127-130.

^๒ Herbert Sorenson, Psychology in Education (McGraw-Hill Book Co., Inc., 1955), p. 274.

^๓ Elizabeth D. Harlock, Adolescent (McGraw-Hill Book Co., Inc., 1955), pp. 171-172.

จากเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันและจากโอกาสที่จะได้พัฒนาทักษะทางสังคมที่จำเป็นต่อการปรับตัวทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งถูกกีดกันจากโอกาสที่จะได้เข้าร่วมในการเล่นและการสนทนาที่นิยมกันอีกด้วย นอกจากนี้การไม่เป็นที่ยอมรับอาจนำไปสู่พฤติกรรมบางอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๔ อย่างใดแก่ การหันเหพฤติกรรมไปในทางที่จะช่วยให้ได้รับการยอมรับของกลุ่ม เช่นเอาเคนทางการเรียน ทางดนตรี ศิลปะ กีฬา เป็นต้น หรือการใช้วิถีการก้าวร้าว หรือการหันไปสู่อะไรสิ่งทดแทนอื่นๆ เช่นดื่มกลางวัน อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ดูภาพยนตร์ เป็นต้นจนไม่มีเวลาสำหรับกิจกรรมทางสังคม หรืออีกวิธีหนึ่งก็คือโดยการหนีออกจากสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เขากลายเป็นคนถูกทอดทิ้ง เช่น ออกจากโรงเรียน เป็นต้น วิธีการดังกล่าวบางวิธีก็นำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพที่ก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัวทางสังคมที่มากยิ่งขึ้น

นักจิตวิทยาหลายท่าน เช่น Fromm ^๔ กับ Murray ^๕ ก็ได้เน้นความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาของบุคลิกลักษณะไว้ การมีเพื่อนและการปรับตัวได้ทางสังคมช่วยให้บุคคลมีความสุข มีบุคลิกภาพดี

ในด้านการเรียนการสอนและการประกอบอาชีพ บุคลิกลักษณะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในการจะช่วยให้การเรียนการสอนและการประกอบอาชีพนั้นประสบผลสำเร็จได้หรือไม่เพียงใด นอกจากนี้นักจิตวิทยา เช่น Adler ^๖ และ Sullivan ^๗ ยังเน้นไว้อีกว่า การศึกษาถึงเรื่องบุคลิกลักษณะอาจช่วยให้เข้าใจหรือคาดคะเนพฤติกรรมในอนาคตของบุคคลได้ ทำให้ทราบว่าบุคคลต้องเผชิญสถานการณ์หนึ่ง ๆ แล้ว เขาจะปฏิบัติตัวอย่างไร และควรจะเตรียมเขาไว้เสียไร

^๔ Hall, and Lindzey, *op.cit.*, pp. 127-130.

^๕ *Ibid.*, pp. 157-205.

^๖ *Ibid.*, pp. 116-127.

^๗ *Ibid.*, pp. 134-155.

ดังนั้นสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ซึ่งมีความรับผิดชอบในการเตรียมบุคคล สร้างเสริมแบบแผนพฤติกรรมของบุคคล เพื่อการปรับตัวได้อย่างมีความสุข ในสังคมจึงควรได้ศึกษาและมีความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของนักเรียนที่ตนสอนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับเพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนและเตรียมบุคคลได้อย่างเหมาะสม ถ้าพบสิ่งใดที่เป็นปัญหาจะคอยช่วยป้องกันและแก้ไขได้ทันเวลาที่ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมให้ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เนื่องจากบุคลิกลักษณะของบุคคลจัดเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางสังคมของบุคคลนั้น ๆ อย่างยิ่งประการหนึ่ง ผู้วิจัยจึงใคร่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนที่มีพัฒนาการทางสังคมแตกต่างกันคือ กลุ่มที่มีเพื่อนมากที่สุดและกลุ่มที่ไม่มีเพื่อน และในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกศึกษาเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๓-๒๑ ปี ทั้งนี้เพราะเป็นนักเรียนในวัยรุ่น เป็นวัยที่อาจเกิดปัญหาต่าง ๆ ได้มากกว่าวัยอื่น ๆ ดังเช่นที่ Harlock ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัว วัยแห่งปัญหา และวัยแห่งความเคร่งเครียดทางอารมณ์ นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่ให้ความสำคัญในการคบเพื่อนอย่างยิ่ง เป็นวัยที่มีความต้องการเลือกเพื่อนด้วยตนเอง ดังนั้นการโคทรายบุคลิกลักษณะของวัยรุ่นที่มีเพื่อนมากที่สุดและที่ไม่มีเพื่อนอาจช่วยให้โรงเรียนและครูได้เข้าใจถึงพัฒนาการและปัญหาต่าง ๆ ของวัยรุ่น เพื่อที่จะช่วยแก้ไขและสร้างเสริมบุคลิกลักษณะของเด็กเหล่านั้นให้มีการพัฒนาทักษะทางสังคมและมีพัฒนาการด้านอื่น ๆ อย่างเหมาะสม นำไปสู่การปรับตัวที่ดีและเป็นผลเมืองดีของชาติให้สมกับความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของประเทศ ๙, ๑๐

๙ Elizabeth B. Harlock, Child Development (New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964).

๑๐ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (๒๕๐๓), หน้า ๑.

๑๑ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (๒๕๐๓), หน้า ๒.

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ก. ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยนี้ต้องการที่จะศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงและชาย
ในชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุดและที่ไม่มีเพื่อนจากแบบทดสอบสังคมมิติ

จ. ความมุ่งหมายเฉพาะ

๑. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด
และที่ไม่มีเพื่อน

๒. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด
และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด

๓. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่ไม่มีเพื่อน
และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่ไม่มีเพื่อน

๔. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด
และที่ไม่มีเพื่อน

๕. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกลักษณะของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด
และที่ไม่มีเพื่อน

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ตัวอย่างประชากรที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนในวัยรุ่นอายุระหว่าง
๑๓-๑๖ ปี ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๔
ของโรงเรียนในจังหวัดระนองที่มีรายชื่อต่อไปนี้เท่านั้น

- ๑.๑ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
- ๑.๒ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- ๑.๓ โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย
- ๑.๔ โรงเรียนวชิรวิทย์วิทยาลัย

๒. บุคลิกลักษณะที่ การวิจัยนี้ครอบคลุมถึงก็เฉพาะใน ๑๔ ด้าน ของแบบทดสอบ OPI Form F ^{๑๑} เท่านั้น

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบบางอย่างคือ

- ๑. ระดับสติปัญญา
- ๒. ระดับแห่งความสัมฤทธิผลในการเรียน
- ๓. ศาสนา
- ๔. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

สมมุติฐาน

ผู้วิจัยมีข้อสมมุติฐานดังต่อไปนี้

- ๑. มีความแตกต่างระหว่างบุคลิกลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุดและที่ไม่มีเพื่อน
- ๒. มีความแตกต่างระหว่างบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุดและนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุด
- ๓. มีความแตกต่างระหว่างบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่ไม่มีเพื่อน และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่ไม่มีเพื่อน
- ๔. มีความแตกต่างระหว่างบุคลิกลักษณะของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุดและที่ไม่มีเพื่อน
- ๕. มีความแตกต่างระหว่างบุคลิกลักษณะของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาที่มีเพื่อนมากที่สุดและที่ไม่มีเพื่อน

^{๑๑} Paul Heist, and George Yorgo, Omnibus Personality Inventory Form F-Manual (The Psychological Corporation, 1960).

ขอตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีความเชื่อเบื้องต้นดังต่อไปนี้

๑. แบบทดสอบสังคมมิติ เป็นเครื่องมือที่จะสามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กในกลุ่มได้
๒. แบบทดสอบ The OPI Form F สามารถวัดบุคลิกลักษณะต่าง ๆ พอที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้

คำจำกัดความ

บุคลิกลักษณะ : หมายถึงแบบแผนของพฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ๑๔ อย่าง จากแบบทดสอบ OPI Form F ได้แก่

๑. Thinking: Introversion (TI) หมายถึงลักษณะการครุ่นคิดอย่างลึกซึ้ง เติงนามธรรม คือชอบนึกคิด ชอบกิจกรรมทางวิชาการ สนใจแนวความคิดต่าง ๆ เช่น คำนวณเรขาคณิต ศิลปะ และปรัชญา เป็นต้น

๒. Theoretical Orientation (TO) หมายถึงลักษณะที่มุ่งความโน้มเอียงทางทฤษฎี คือ ชอบเกี่ยวข้องกับหลักทฤษฎีต่าง ๆ สนใจในกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์และมีวิธีการคิดแบบวิทยาศาสตร์

๓. Aestheticism (Es) หมายถึงลักษณะทางสุนทรียภาพ คือสนใจงานและกิจกรรมทางศิลปะ

๔. Complexity (Co) หมายถึงลักษณะทางความซับซ้อน คือหน่อความคลุมเครือ ความไม่แน่นอนใด ๆ มีความยืดหยุ่น ชอบสถานการณ์และแนวความคิดใหม่ ๆ ชอบสิ่งที่มีความยากซับซ้อน

๕. Autonomy (Au) หมายถึงลักษณะเป็นตัวของตัวเอง คือมีความคิดเสรี ต้องการความเป็นอิสระไม่ขึ้นกับใคร คัดค้านการละเมิดสิทธิของบุคคล ระวังความคึกเหินของคนอื่น ๆ

๖. Religious Orientation (RO) หมายถึงลักษณะความโน้มเอียงทางศาสนา คือ มีความสงสัยและมีใจเอนเอียงที่จะไม่ยอมรับความเชื่อและการปฏิบัติทางศาสนาที่เป็นแบบแผนใช้กันมา

๗. Social Extroversion (SE) หมายถึงลักษณะทางความสัมพันธ์ทางสังคม คือ สนใจที่จะอยู่ท่ามกลางคนหมู่มาก แสวงหากิจกรรมทางสังคมและได้รับความพอใจจากกิจกรรมนั้น ๆ

๘. Impulse Expression (IE) หมายถึงลักษณะการ แสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิด คือ ชอบมีจินตนาการ นิยมการ แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึก

๙. Personal Integration (PI) หมายถึงลักษณะบุรุษภาพ ในตัวบุคคล คือยอมรับทัศนคติและพฤติกรรมบางอย่างของบุคคลที่แสดงว่าขัดกับสังคมหรือมีปัญหาทางอารมณ์

๑๐. Anxiety Level (AL) หมายถึงลักษณะแสดงระดับความกังวลใจ คือมีความรู้สึกหรือมีอาการแสดง ความกังวลใจ แต่ไม่ยอมรับว่าตนเองหรือกังวลใจ

๑๑. Altruism (Am) หมายถึงลักษณะห่วงใยในสวัสดิภาพของบุคคลอื่น คือรู้สึกผูกพันกับคนอื่นไว้ใจได้ และมีจรรยาในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ห่วงใยในความรู้สึกและสวัสดิภาพของบุคคลที่ตนพบปะด้วย

๑๒. Practical Outlook (PO) หมายถึงลักษณะการให้คุณค่าของสิ่ง ที่นำไปประยุกต์ใช้ได้จริง คือสนใจในกิจกรรมที่นำไปใช้นำไปประยุกต์ได้จริง นิยมวัตถุและความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

๑๓. Masculinity-Femininity (MF) หมายถึงลักษณะความเป็นชายหญิง คือลักษณะความเป็นชายได้แก่ ไม่สนใจเกี่ยวกับสุนทรีย์ภาพ บอกรับปัญหาการปรับตัว ความรู้สึกกังวลใจและชอบปกครองบางประการ สนใจเกี่ยวกับงานทางวิทยาศาสตร์ สนใจเรื่องเกี่ยวกับสังคมน้อย

ลักษณะความเป็นหญิงได้แก่ มีความโน้มเอียงทางสุนทรีย์ภาพและทางสังคมอย่างมาก บอกรับความอ่อนไหวทางความรู้สึกและการ แสดงออกทางอารมณ์อย่างมาก

๑๔. Response Bias (RB)

หมายถึงลักษณะความลำเอียงในการตอบ

สนองคือพยายามสร้างภาพประทับใจ

ตั้งคณมิติ : เทคนิคที่ใช้ในการศึกษาโครงสร้างและการแบ่งแยกเป็นกลุ่มย่อยภายในกลุ่ม รวมทั้งลักษณะของสมาชิกในกลุ่มด้วย เช่นการเป็นผู้นำ การเป็นคาราของบุคคลคนที่แยกตน คนที่มีคนเลือกน้อย

นักเรียนที่มีเพื่อนมากที่สุด : นักเรียนชายและหญิง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๕ ที่ได้รับเลือกมากที่สุดจากแบบทดสอบตั้งคณมิติ

นักเรียนที่ไม่มีเพื่อน : นักเรียนชายและหญิง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๕ ที่ได้รับเลือกน้อยที่สุดหรือไม่ได้รับเลือกเลย

นักเรียน : นักเรียนชายและหญิง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๕ อายุระหว่าง ๑๑-๒๑ ปีที่เลือกเป็นตัวอย่างในการวิจัย จากโรงเรียนที่มีรายชื่อต่อไปนี้

- ๑. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
- ๒. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- ๓. โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย
- ๔. โรงเรียนบวรนิเวศวิทยาลัย

กลุ่มสูง : กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เพื่อนเลือกมากที่สุด

กลุ่มต่ำ : กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เพื่อนเลือกน้อยที่สุดหรือไม่เลือกเลย

การวิจัยอันที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ Nemovicher ^{๑๒} ได้ทำการศึกษาถึงบุคลิกภาพของเด็กที่ปรับตัวได้และเด็กที่ปรับตัวไม่ได้ เขาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่เรียนในระดับเดียวกันและห้องเดียวกัน บัณฑิตอาสาเดียวกัน และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวอยู่ในระดับเดียวกัน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามบุคลิกทรง Matting Scale ของศิริ Borschach-Test T.A.T. และ Drawing Test ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กที่ปรับตัวได้มีลักษณะชอบฟังคนอื่น ตื่นเต้นง่ายและฉลาดกลั้วมากกว่าเด็กที่ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๒ Guinourd และ Rychlak ^{๑๓} ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและคะแนนนิยมจากสังคมมีติ เขาเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในชั้น ๖, ๗ และ ๘ เป็นชาย ๔๖ คน และหญิง ๔๐ คน ใช้แบบทดสอบสังคมมีติแยกเป็นเด็กที่เพื่อนชอบเลือกและเด็กที่เพื่อนไม่ชอบเลือก แล้วใช้ HSPQ ^{๑๔} ทดสอบบุคลิกภาพของเด็กทั้งสองกลุ่ม ผลปรากฏว่าเด็กที่เพื่อนไม่ชอบเลือกนั้นจะไม่มี ความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ราเริง และไม่กระตือรือร้น ส่วนความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า

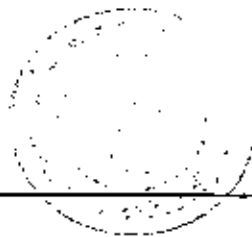
^{๑๒} Joseph A. Nemovicher, A Comparative Study of Adapted Boys and Non-Adapted boys in Respect to Specific Personality Characteristics (Unpublished Ph. D. dissertation, New York University, 1960).

^{๑๓} Donald B. Guinourd, and Joseph F. Rychlak, "Personality Correlates of Sociometric Popularity in Elementary School Children", The Personnel and Guidance Journal, 40 (1962), 438-442.

^{๑๔} Raymond B. Cattell, Manual for The Jr.-Sr. High School Personality Questionnaire "HSPQ" (Edl. Institute for Personality and Ability Testing, 1965).

เด็กชายจะเข้อกเข้ินสุขุม เป็นตัวของตัวเอง ก้าวร้าว และชอบผจญภัย แต่เด็กหญิง
นั้นใจดี อ่อนไหวและตื่นเคืองง่าย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย และชอบเข้าสังคม

ในปี ๑๙๖๖ Richards ^{๑๕} ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานะ
ทางสังคมมีคิตกับความสามารถ ความสำเร็จและความมั่นคงทางบุคลิกภาพของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมแบบประสมในชนบทของ Mid-Wales เขาเลือกกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๑
ถึง ๑๖ ปีจำนวน ๑๔๔ คน เป็นชาย ๔๔% และหญิง ๕๖% ซึ่งเป็นเด็กที่มาจากพื้นฐาน
ทางสังคมและเศรษฐกิจต่าง ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้คือ Sociometric Test ของ
McKinney ^{๑๖} และ Bristol Social Adjustment Guide ซึ่ง Staff ของ
โรงเรียนสร้างขึ้นในปีการศึกษา ๑๙๖๔-๑๙๖๕ ผลของการวิจัยปรากฏว่าสถานะทาง
สังคมมีคิตกับคะแนนความสำเร็จมีความสัมพันธ์ต่ำกับความสามารถทางสติปัญญา กลุ่มที่
มีสถานะทางสังคมมีคิตสูง จะมีความสัมพันธ์สูงสุดกับความมั่นคงทางบุคลิกภาพ และบุคลิก
ภาพแบบช้อายหรือคำตอยนั้นพบในพวก Maladjusted และพวกที่ใจคอไม่แน่นอน
(Unsettled)

^{๑๕} Howard H. Richards, "Psychological Factors Associated with
the Sociometric Status of Children Attending a Comprehensive School
in Breconshire", The British Journal of Educational Psychology, 37,
part 2 (1967)

^{๑๖} J. C. McKinney, "A Two Dimensional Sociometric Test",
Sociometry, 11(1948), 356-367.

ในปี ๑๙๖๖ เชนกัน Winborn และ Jansen ^{๑๓} ได้ทำการศึกษาดังบุคลิก
ลักษณะของผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยใส่ผู้นำนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่นเข้ามา
จำนวน ๕๕๕ คน แบ่งออกเป็น ๕ กลุ่มด้วยกัน คือผู้นำทางสังคมและการเมือง ผู้นำ
ทางองค์การศาสนา หัวหน้าหอพักนักศึกษา ผู้นำกลุ่มกิจกรรม และผู้นำทางภราดรภาพ
เป็นกลุ่มตัวอย่าง เขาให้ตัวอย่างทั้งหมดนี้ทำ The ๑๖ Personality Factor
Questionnaire ผลการวิจัยปรากฏว่าใกล้เคียงกับที่ Hoist เคยทำ
ไว้ในปี ๑๙๖๕ และ Watts กับ Whitaker ทำในปี ๑๙๖๖ กล่าวคือพวกผู้นำทาง
สังคมและการเมือง จะมีลักษณะเด่นกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในด้านความเป็นอิสระ ความใจ
เร็ว ใจกว้าง มีเหตุผล วิพากษ์วิจารณ์ และความต้องการที่จะค้นคว้าในโลกแห่งความ
รู้และความคิด

McCandless, Castaneda และ Palermo ^{๑๔} ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์
ระหว่างความวิตกกังวลและสถานะทางสังคมของเด็ก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน
ชั้น ๔ ถึง ๖ ของโรงเรียนรัฐบาลในเมืองทางตะวันตกจำนวน ๑๔๗ คน เป็นนักเรียน
ชาย ๒๐๓ คนและนักเรียนหญิง ๑๔๔ คน เครื่องมือที่ใช้คือ C.A.S. (The Children's
Form of The Manifest Anxiety Scale) และแบบทดสอบสังคมมิติ ผลปรากฏ
ว่าความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ (Negative) กล่าวคือนักเรียนที่มีบุคลิกลักษณะกั
วลใจมากเพียงใดก็ยิ่งเป็นที่ยอมรับน้อยลงเพียงนั้น ส่วนนักเรียนที่มีความกังวลน้อยก็
ยิ่งเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

^{๑๓} Bob B. Winborn, and David G. Jansen, "Personality Characteristics of Campus Social-Political Action Leaders", Journal of Counseling Psychology, 14, no. 6 (1967) 509-513.

^{๑๔} Boyd R. McCandless, Alfred Castaneda, and Invid S. Palermo, "Anxiety in Children and Social Status", Child Development, 27 (1956), 385-391.

Kuhlen และ Lee^{๑๔} ได้ทำการวิจัยเรื่องบุคลิกลักษณะและการยอมรับทางสังคมของพวกเด็กวัยรุ่น โดยใช้คำถาม "ใครเอ่ย" และสังคมมิติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนในชั้น ๖, ๘ และ ๑๒ จำนวน ๘๐๐ คนจาก ๘ โรงเรียนในกลางมหานครนิวยอร์ก ผลการวิจัยปรากฏอย่างเด่นชัดว่านักเรียนที่ได้รับการยอมรับสูงจะเป็นคนร่าเริง มีความสุข กระตือรือร้น เป็นมิตร ตลกขบขัน มีความริเริ่มทางการละเล่นและกิจกรรมต่าง ๆ และชอบเพศตรงข้าม

^{๑๔} H. G. Kuhlen, and Beatrice J. Lee, "Personality Characteristics and Social Acceptability in Adolescence", Journal of Educational Psychology, 34 (1945), 321-340.